॥२४॥२५॥२६॥२७॥ २८ ॥ यावतइतिप्रकृतोपयोगि ॥२९॥ अघमर्षणं ऋतंचसत्यंचेतिऋक्त्रयं ॥३०॥३१॥ अनुयुज्यअत्यादरपूर्वकंउपेत्यपृच्छन्निति शेषः धर्म्यंधर्मोद्भवंफलंसुखरूपंवेत्थजानीषे तथानरकेफलंदुःखंतदपिवेत्थ॥ ३२ ॥ यस्ययोगिनःउभेअपिसुखदुःखेसदृशेयस्यचतयोर्द्वयोस्तुल्योजयोस्तिउतनसामान्याभावेपिकिंपुण्यस्यफलंकथंदानपुण्येनपापंनुदति तदाचक्ष्वेतिद्वयोःसंबंधः

चरिष्येधर्ममेवेतितृतीयात्परिमुच्यते ॥ शुचिस्तीर्थान्यनुचरन्बहुत्वात्परिमुच्यते ॥ २४॥ कल्याणमनुकर्तव्यंपुरुषेणबुभूषता॥ येसुगंधीनिसेवंतेतथागंधा भवंतिते ॥ २५ ॥ येदुर्गंधीनिसेवंतेतथागंधाभवंतिते॥ तपश्चर्यापरःसद्यःपापाद्विपरिमुच्यते ॥ २६ ॥ संवत्सरमुपास्याग्निमभिशस्तःप्रमुच्यते ॥ त्रीणिवर्षा ण्युपास्याग्निंभ्रूणहाविप्रमुच्यते॥२७॥महासरःपुष्कराणिप्रभासोत्तरमानसे॥अभ्येत्ययोजनशतंभ्रूणहाविप्रमुच्यते॥२८॥ यावतःप्राणिनोहन्यात्तज्जाती यांस्तुतावतः॥ प्रमीयमानानुन्मोच्यप्राणिहाविप्रमुच्यते ॥ २९ ॥ अपिचाप्सुनिमज्जेतजपंस्त्रिरघमर्षणं॥ यथाश्वमेधावभृथस्तथातन्मनुरब्रवीत्॥ ३० ॥ त स्क्षिप्रंनुदतेपापंसत्कारंलभतेतथा॥ अपिचैनंप्रसीदंतिभूतानिजडमूकवत्॥ ३१ ॥ बृहस्पतिंदेवगुरुंसुरासुराःसर्वेसमेत्याभ्यनुयुज्यराजन्॥ धर्म्यंफलंवेत्थफ लंमहर्षेतथैवतस्मिन्नरकेपारलोक्ये ॥ ३२ ॥ उभेतुयस्यसदृशेभवेतांकिंस्वित्तयोस्तत्रजयोथनस्यात् ॥ आचक्ष्वनःपुण्यफलंमहर्षेकथंपापंनुदतेधर्मशीलः ॥ ३३॥ बृहस्पतिरुवाच कृत्वापापंपूर्वमबुद्धिपूर्वंपुण्यानिचेत्कुरुतेबुद्धिपूर्वं ॥ सतत्पापंनुदतेकर्मशीलोवासोयथामलिनंक्षारयुक्तं ॥ ३४ ॥ पापंकृत्वा भिमन्यतेनाहमस्मीतिपूरुषः॥ तच्चिकीर्षतिकल्याणंश्रद्दधानोऽनसूयकः॥ ३५ ॥ छिद्राणिविवृतान्येवसाधूनांचावृणोतियः॥ यःपापंपुरुषःकृत्वाकल्याणम भिपद्यते॥ ३६ ॥ यथादित्यःप्रातरुद्यंस्तमःसर्वंव्यपोहति॥ कल्याणमाचरन्नेवंसर्वपापंव्यपोहति॥ ३७ ॥ भीष्मउवाच एवमुक्तातुराजानमिंद्रोतोज नमेजयं॥ याजयामासविधिवद्वाजिमेधेनशौनकः॥ ३८ ॥ततःसराजाव्यपनीतकल्मषःश्रेयोवृतःप्रज्वलिताग्निरूपवान् ॥ विवेशराज्यंस्वममित्रकर्षणोय थादिवंपूर्णवपुर्निशाकरः॥ ३९॥ इतिश्रीमहाभारतेशां०आप०इंद्रोतपारिक्षितीयेद्विपंचाशदधिकशततमोध्यायः॥१५२॥ ॥७॥ युधिष्ठिरउवाच कच्चित्पितामहेनासीच्छ्रुतंवादृष्टमेवच॥ कच्चिन्मर्त्योमृतोराजन्पुनरुज्जीवितोभवत्॥ १ ॥

॥३३॥अबुद्धिपूर्वमित्यस्यप्रश्नस्योत्तरमाह कृत्वेति॥३४॥ पापमितिकर्तृत्वाभिमानशून्यःपापंकुर्वन्नपिनकरोत्येवेत्यर्द्धस्यार्थः॥ ३५॥आवृणोति पिधत्ते सकल्याणंचिकीर्षतीतिसंबंधः॥३६ ॥ ३७ ॥३८॥३९ ॥ इ०शां०आ०नै०भा०द्विपंचाशदधिकशततमोध्यायः॥ १५२ ॥ तदेवंव्यापन्नस्यराज्ञोबुद्धिपूर्वमबुद्धिपूर्ववाकृतंपापंसत्कर्मणाधर्माध्यवसायेनचनश्यतीतिपरलोकभयाभावोदर्शितः इहलोकेऽप्यत्यंतापन्नस्यमृतकल्पस्यद्वाभ्यामहमहमिकयायसितुमवेक्षितस्यकेनचित्का रणेनकंचित्कालमवस्थितस्यकाचिद्गतिरस्तिनवेतिपृच्छति कच्चिदिति तादृशस्याप्युज्जीवनंकचिद्दृष्टमस्तीतिप्रष्टुराशयः॥ १ ॥

Digitized by Google